

[Hans Hedtoft.]

somheder være normgivende for Prisfastsættelsen.

Maa jeg rejse et andet Spørgsmaal over for den højtærede Handelsminister og pege paa et efter min Mening uhyre vigtigt Problem. Hvad gør Regeringen for at bekæmpe den katastrofale Boligmangel? Den finansielle Side af Sagen er klart paa Grund af det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har fremsat, og som Rigsdagen har forbedret og gennemført. Men hvorledes med Materialesituationen? Det er kendt, at der er udenlandsk Materiale til et Byggeri her i Landet paa 10 000 Lejligheder, men at der er Mangel paa en saadan dansk Produktion som Mursten. I de senere Aar har Producenterne af indenlandsk Byggemateriale vænnet sig til at producere væsentligt mindre end før Krigen. Om disse Producenter vil sætte Teglværksproduktionen i Vejret, afhænger af, om de tror paa et stort Byggeri.

Det paaahviler Myndighederne at træffe de fornødne Foranstaltninger til at undgaa en Produktionsstandsning, og i den Retning har Regeringen ikke vist særlig store Evner. Murstensmangelen, som er den betydeligste Hindring for Igangsættelse af Nybyggeri, har faaet Lov til at opstaa paa Trods af, at den højtærede Handelsminister, som varetager den Ressort, hvorunder Murstensproduktionen hører, ikke kan være uvidende om, hvorledes Murstensproduktionen har udviklet sig, og nu er oven i Købet i den seneste Tid en alvorlig Vanskelighed kommet til, nemlig Mangel paa Arbejdskraft til Teglværkerne trindt om, idet den ufaglærte Arbejdskraft føler sig draget fra Teglværkerne til Tørveproduktionen, til Arbejdet i Moserne, der som Regel er noget højere betalt. Jeg vilde meget gerne, at den højtærede Handelsminister udtalte sig om dette Problem, for det er en helt gal Taktik paa disse Omraader at lade fem og syv være lige. Det er et alt afgørende Problem, at Byggeriet kommer i Gang i dette Land.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Finanspolitikken. Ikke blot med Hensyn til erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, Udenrigshandel, Prispolitik, Byggeri o. s. v., men ogsaa med Hensyn til Finanspolitik anmoder jeg om, at Tinget, inden vi skilles, faar lidt nærmere Besked om Regeringens Tanker og Planer.

Hvad angaar Skattepolitik, kan man ikke frigøre sig for den Tanke, at Regeringen til en vis Grad med Urette har faaet den Forhøjelse af Forbrugsafgifterne, som Socialdemokratiet loyalt gik med til i Be-

gyndelsen af Maj. I Finansloven for 1946—47 er Nettotallene for Forbrugsafgifter opført med 620 Mill. Kr. Med Nettotallene menes Provenuet af Forbrugsafgifterne minus de Indtægter, som automatisk tilfalder Kommunerne og særlige Vejformaal, altsaa Afgifter af Benzin og Køretøjer. Hertil kommer saa Forlængelsen ud over Oktober Maaned af de midlertidige Afgifter, som traditionelt ikke medtages ved Vedtagelsen af Finansloven. Naar man ser paa de for April, Maj og Juni Maaneder offentliggjorte Indtægter af Forbrugsafgifterne, Nettotallene, synes man at skulle nærme sig en Indtægt paa 800—900 Mill. Kr. Hvis det er Tilfældet, var det saa nødvendigt at forlange yderligere godt 100 Mill. Kr. ved en Forhøjelse af Forbrugsafgifterne i Maj Maaned? Herved kommer vi op paa næsten 1 Milliard Kr. som Indtægt af Forbrugsafgifterne. Jeg beder den højtærede Finansminister oplyse, om Indtægten derved ikke kommer til at overstige eller i hvert Fald stærkt nærmer sig Indtægterne af Indkomst- og Formuebeskatningen. Og hvis det er Tilfældet, beder jeg den højtærede Finansminister udtale sig om, hvorvidt han finder dette rimeligt.

Jeg vil gerne dernæst sige et Par Ord om Regeringens socialpolitiske Linie. Det kan ikke undre nogen, at jeg ikke er helt tilfreds med Regeringens socialpolitiske Indsats, selv om det maa indrømmes, at den brutale Madsen-Mygdalske Nedskæringslinie vel efter de bitre Erfaringer er forladt. Men Problemet for mig og enhver anden, der vil undersøge dette Spørgsmaal, er blot: Hvor meget er Dyd, og hvor meget er politisk Nødvendighed? Det maa nemlig erindres, at da den nuværende Mindretalsregering traadte til, havde den i det mindste paa det socialpolitiske Omraade ikke alene en følgagtig Rigsdag, men ogsaa at Par Støttepartier — jeg mener baade Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre —, som saavel i deres ProgramdeklARATIONER som i deres praktiske Stillingtagen har vist, at de har været villige til at gaa særdeles langt. Jeg gentager derfor, at Spørgsmaalet egentlig er, hvor meget der er Dyd, og hvor meget der er politisk Nødvendighed.

For at faa dette ret belyst, er det nødvendigt at analysere Regeringens Stilling i de konkrete Tilfælde, og jeg skal her nævne et Par Mærkesager, der har været af livsvigtig Betydning for mange fattige Medborgere. Før Valget i Oktober blev der af alle Partier givet Løfte om en Forbedring af Aldersrentemodtagernes Kaar. Den 31.